

[Jørgen Jørgensen.]

tik, som fører til, at der ydes et intensivt og dygtigt arbejde af alle, der arbejder i dansk erhvervsliv og i dansk produktion. Uden et sådant arbejde vil vi ikke være i stand til at tilvejebringe de værdier, som er forudsætningen for opretholdelsen af den levofod i landet, vi bør sætte alt ind på at opretholde.

Overfor det foreliggende spørgsmål: om vor handelspolitik og vareforsyning, vil der ikke være væsentlig uenighed mellem partierne om det ønskelige i at gå så vidt som muligt med at liberalisere handelen. Uenigheden består mere i, i hvilket tempo det skal foregå. Det er ikke den frigørelse, der hidtil er sket, der efter mit skøn har forværret situationen. Det er andre faktorer, der har gjort sig gældende — dem, jeg lige har nævnt. Der er ikke nogen tvivl om, at der også kan påvises gavnlige virkninger af den frigørelse af handelen, som har fundet sted, prismæssigt bl. a. Det kan jo siges, at der, efter hvad der indtil nu foreligger, ikke er stærke tegn på, at frigørelsen har ført til den meget væsentlige forøgelse af importen, som mange havde frygtet skulle blive resultatet. Bevidstheden om, at man til enhver tid kan købe de varer, man har brug for, vil føre til et mere regelmæssigt indkøb og ikke disse pludselige indkøb, som ofte fandt sted, så længe indkøbene skulle foregå gennem attesterne. Skridt for skridt må denne frigørelse fortsætte, men den må foregå i takt med frigørelsen i de lande, vi samhandler med. Ved at gå de forskellige varegrupper igennem, som det nu sker i vareforsyningsudvalget, vil det sikkert vise sig, at vi stadig finder nye områder, som uden nogen skade kan gives fri. Når vi når den 1. juli, vil der foreligge en opgørelse over virkningerne af det første store skridt på liberaliseringens vej, som blev foretaget indenfor Marshalllandene for 1/2 år siden. Jeg håber, det vil vise sig, at disse resultater er så opmuntrende, at de opfordrer til at fortsætte. Til den tid vil formentlig også foreligge klarhed over, om der er vej frem for den indbyrdes finansielle samhandel indenfor Marshalllandene, som er et meget vigtigt led i handelens liberalisering, og om der kan findes mulighed for omveksling af mønten, af penge, mellem landene, hvilket også er et nødvendigt led for en fortsættelse af handelens liberalisering. Vi er i det radikale venstre tilhængere af, at man fortsætter med at frigøre handelen. Vi mener ikke, at denne udvikling skal forceres stærkere frem, end det kan lade sig gøre uden at tage de voldsomme midler i brug, som anvises fra konservativ side, midler,

som vi tror unødigt hårdt vil ramme enkelte befolkningsklasser gennem arbejdsløshed og mindre produktion.

De økonomiske problemer må nu siges at være gennemdrøftet i de sidste ugers debatter her i tinget. En fortsat diskussion om liberalisering taget i al almindelighed tror jeg ikke fører til noget resultat. Igenem det saglige udvalgsarbejde må det nu i de nærmeste dage klares, hvad hvert enkelt parti lægger ind i ordet, når der tales om liberalisering, og når den saglige gennemdrøftelse i udvalget er tilendebragt, er tiden inde for folketinget til at træffe afgørelse i sagen. Derfor var det velbegrundet, når folketinget for en uge siden afviste den konservative dagsorden, der på et tidspunkt, da de saglige forudsætninger ikke forelå, stillede krav til folketinget om at træffe en afgørelse. Under udvalgsarbejdet må det nu klares, om der kan samles et flertal i denne sag, der vil videreføre den økonomiske genopbygning på det grundlag, som blev påbegyndt under venstres regering, og som stort set er ført videre efter samme linier af den nuværende regering. For nylig enedes de fire gamle partier om skattepolitikken og derunder også i nogen grad om pengepolitikken i den foreliggende situation. Det var ønskeligt, om den samme enighed også kunne opnås om vareforsyningsloven; men skulle et enkelt af de 4 partier for tiden være så sprængfyldt med kræfter, som kræver udløsning i store bevægelser og voldsomme ord, så bør denne kraftudfoldelse ikke kunne forhindre de andre 3 partier i at gennemføre de saglige beslutninger om vore handels- og valutaforhold, som tiden kræver, og som landet har brug for, og jeg kan tilsige det radikale venstres medvirken til, at der på dette grundlag kan opnås et positivt resultat.

Aksel Larsen: Den sidste taler, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, erklærede som ordfører for det radikale venstre, at han ikke begreb, hvad nytte det skulle være til, at vi en gang ugentlig diskuterede disse økonomiske spørgsmål. Det kan naturligvis være det ærede medlems mening, men hans udtalelser forbavser mig noget; det er nemlig en uge siden, en ordfører for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard her fremsatte og også fik vedtaget et forslag til en dagsorden, der gik ud på, at vi i denne uge skulle diskutere disse økonomiske spørgsmål og kunne gøre det med større nytte i denne uge end i sidste uge. Jeg ved ikke, om det er partisplætning indenfor det radikale venstre, eller hvad det er, men jeg